

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. május hó 8. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. évi december hó 8. napján kihirdetett 19.B.814/2010/53. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott börtönbüntetésének mértékét, valamint a közügyektől eltiltás tartamát is 8-8 (nyolc-nyolc) évre súlyosítja.

A Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj. 1022/2010/1. tételszám alatt bevételezett és kezelt 1 db kb. 175 cm hosszú törött fa nyéllal ellátott zöld színű fém gereblye lefoglalását megszünteti és azt szám alatti lakosnak kiadni rendeli.

Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 10.500 (Tízezer-ötszáz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott enyhítésért fellebbezett. A védő az emberölés vonatkozásában téves jogi minősítés miatt elsődlegesen, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be jogorvoslatot.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyési fellebbezést fenntartotta és bizonyítás felvételét indítványozta tárgyalás kitűzése mellett a gereblye, mint elkövetési eszköz tulajdonjogának tisztázása érdekében. Mindemellett a tényállás kisebb kiegészítését indítványozta a fellebbviteli főügyészség, illetőleg a jogi indokolás pontosítását.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, kifogástalanul bizonyítási kísérletre is sort kerített.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, csupán a gereblye, mint elkövetési eszköz tulajdonjogának tisztázása érdekében vált szükségessé bizonyítás felvétele a másodfokú eljárásban, mindezért az ítélet táblának tárgyalást kellett tartania az ügyben a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel.

A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen, illetőleg a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján (Be. 351. § (2) bekezdés c) pontja) az ítélet tábla a következőkkel egészíti ki, illetőleg pontosítja az elsőfokú bíróság tényállását:

Az ítélet 2. oldalán a vádlott korábbi elítéléséhez kapcsolható bűncselekmény elkövetési időpontja helyesen 2007. május 12.

A 3. oldal 5. bekezdésében pontosítandó, hogy 1.sz. sértett házába 2.sz. sértett 2009 márciusában, míg a vádlott 2010 januárjában költözött.

A 3. oldal 6. bekezdésében a sértett megjelölésnél 2.sz. sértett megnevezendő.

A 8. bekezdésben az időpont javítandó 19 óra körüli időpontra leírási hiba folytán.

A 4. oldalon a cselekmények elkövetési időpontjánál a 21 óra körüli időpont feltüntetendő. 2.sz. sértett vonatkozásában annak megállapítása nem mellőzhető, hogy az érintett sértett 8 hetes terhes volt a vádlott gyermekével a sérelmére elkövetett bűncselekménykor.

A 4. oldal utolsó bekezdése helyesen a következőképpen hangzik:

Ekkor a vádlott többször tett olyan kijelentést, hogy „most megdöglesz te rohadt kurva” és a hüvelyk és mutató ujj között a nyakánál szakaszosan lenyomva a víz alatt tartotta 2.sz. sértettet, aki nem kapott levegőt, fuldokolt.

Időközönként azonban őt felengedte a vízből a vádlott, illetve a nem statikus állapotú víztömeg időnként nem lepte el az arcát, orrát a sértettnek.

A 4. oldalon a további következő bekezdések tüntetendőek fel:

A vádlott fenti cselekvőségének hatására 2.sz. sértett nem nyelt vizet, légzőszerveibe víz nem jutott.

Ugyanakkor a víz alá nyomások alkalmával a sértett légszerveit a vízoszlop teljes mértékben ellepte, így két módon is halálos eredmény alakulhatott volna ki, a halálos eredmény bekövetkezésének objektív akadálya nem volt.

Egyrészt az első belehelés alkalmával reflexesen leállhat a keringés, illetőleg a légzés, másrészt folyadékba merülés alkalmával a légutakba víz kerül, megáll a légző mozgás, majd erőltetett kilégzéses állapot következik, a tüdő lég hólyagjai közötti falak összeszakadnak és heveny tüdőátgúlat alakulhat ki. Végül az oxigén hiány miatt, a folyadék a természetes légcserét leblokkolja és néhány, 1-2 percen belül fulladásos halál következhet be.

Az elsőfokú ítélet 5. oldala kiegészítendő azzal, hogy ifj. ... megérkezését követően a vádlott még legalább hét alkalommal próbált 2.sz. sértett közelébe kerülni.

A vádlott a rongálási cselekményt 2. sz. sértett tulajdonát képező gereblyével követte el.

A 6. oldalon részletezendő, hogy a vádlott magatartásával a kiskorú gyermekek erkölcsi fejlődését súlyos fokban veszélyeztette.

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményeinek minősítése is törvényes.

1. sz. sértett tanú szavahihetőségéhez nem férhet kétség, hiszen mivel felszólítására a vádlott nem hagyta abba cselekményét, a mozgásképtelen sértett magát rávetette a vádlottra, így akadályozván meg a vádlott ölési cselekményének véghezvitelét.

1.sz. sértett által kifejtett magatartás teljes mértékben alátámasztja az általa elmondottak valóságtartalmát.

Amikor a kiabálásra ifj. ... megérkezett a helyszínre, 1.sz. sértett tanú a vádlott nyakát szorította, míg 2. sz. sértett a fürdőkádban állt és a haja, ruházata merőben vizes volt. Mindezek is igazolják 1. sz. sértett tanú által előadottakat.

2. sz. sértett szakaszos fajtogatásának elfogadására figyelemmel az egyébként kifogástalanul megállapított bűnösség szándéktartalmára vont ítéleti következtetés módosítást igényel.

Az ítélet a terhelt ölési szándékát alanyi oldalon részletesen nem tárta fel, nem elemezte és nem is értékelte. 2. sz. sértett részéről azonnalos ölési szándékot kiváltó súlyos sérelem nem érte a vádlottat, aki inkább megtorlásként ütlegette élettársát, majd támadt az életére, mivel 2. sz. sértett 1. sz. sértett tanú elutasító magatartását támogatta.

A vádlott az egyébként jelentéktelen érdeksérelmet ittasságából eredően rendkívüli mértékben túlreagálta.

Az ölési cselekmény elkövetésének indítékát a kivitelezés tárgyi jellemzőjével összevetve inkább utóbbiból lehet valós következtetést vonni a vádlott élet kioltására irányuló aktuális tudattartalmára, amelyet az ítéletábra álláspontja szerint osztván a fellebbviteli főügyészség által kifejtetteket - a megyei bíróság ítéleti következtetésével ellentétben - eshetőleg szándék jellemez.

A sértetten a vádlott által kifejtett magatartás következtében sérülés nem keletkezett, 2. sz. sértett tüdejébe víz nem került, köhögő reakciót a bántalmazás következtében nem produkált. A vádlotti magatartást szinte azonnal félbeszakította 1. sz. sértett tanú, amikor a felszólítást követően rögtön rávetette magát a vádlottra.

A vádlott esetében nem lehet azt mondani, hogy az ölési cselekményt illetően kitartó szándékról tett volna tanúbizonyságot, 2. sz. sértett közeléből történő eltávolítást követően felindult állapotban valóban többször próbált a sértett közelébe kerülni, illetőleg két alkalommal a bokájánál meg is rúgta az ágyon fekvő sértettet, azonban ez a cselekvősege testi sérülés okozására irányult.

Igaz ugyan, hogy az ölési cselekmény vonatkozásában az eshetőleg szándék enyhítő körülményként veendő figyelembe, azonban az elsőfokú bíróság a vádlott terhére róható halmazatot nem vette kellő súllyal figyelembe, továbbá azt, hogy korábbi büntetése miatt kiszabott szabadságvesztése esetében éppen elkezdődött a próbaidő tartama, amikor újabb erőszakos bűncselekményt követett el az éppen 8 hetes terhes 2. sz. sértett élettársa sérelmére. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a két kiskorú gyermek sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában a súlyos fokú veszélyeztetés volt megállapítható.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

Az eddig részletezettek tekintetével az ítéletábra a vádlott büntetését súlyosította 8 év börtönbüntetésre, illetőleg 8 év közügyektől eltiltásra.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a rongálás vétsége elkövetési eszközének elkobzásáról a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

A Btk. 77. § (3) bekezdésének rendelkezése szerint az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona.

A másodfokú eljárásban megtartott tárgyaláson kiderült, hogy a kérdéses gereblye tulajdonosa 2. sz. sértett, mindezt az elkobzásra vonatkozó rendelkezés megváltoztatásával a Be. 155. § (1) bekezdése alapján a bűnjel lefoglalásának megszüntetéséről kellett rendelkezni az ítéletábrának, illetőleg a (2) bekezdés értelmében a kérdéses bűnjetel a jogos tulajdonosának kiadni rendelte az ítéletábra.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint, míg egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azt.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést a Be. 381. § (1) bekezdésén és 338. § (1) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2012. május 8.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság B.814/2010/53. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2012. május 8.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke